

[Holstein.]

er langt mere i Tysklands Interesse end et Ingenmandsland, hvor Spørgsmaalet om fremmed Besættelse er et Spørgsmaal om, hvem der kommer først paa Pladsen. Den engelske Flaade indskrænker sig nu ikke længere til formelle Visitter i Sommerhalvaaret, den lader, som den er hjemme her, og ligger i Ugevis i vore vigtigste Havne og i vore Fjorde. Forrige Aar laa engelske Krigsskibe samtidig i København, Helsingør, Kalundborg, Nyborg, Aarhus og Vejle. Man havde fra engelsk Side spurgt om Tilladelse til at lægge sig i Svendborg Sund, og da dette nægtedes, fordi det anses for indre dansk Farvand, lagde man sig i Vejle Fjord i Stedet for.

Næppe var den engelske Flaade borte, før den tyske Flaade stod Bælterne op paa dansk Søterritorium med Besøg i Kalø Bugt og derefter følgende Ekspedition op til Skagen og Skagerak. Den tyske Flaade, der i de første Aar efter Krigen holdt sig tilbage i den sydlige Del af Østersøen, opererer nu til Stadighed paa sin gamle Flankestilling fra før Krigen: Sjællands Odde, Samsø og Helgenæs.

Det er mig bekendt, at engelske Krigsskibe har anmodet om Tilladelse til at lægge ind i Bandholm Havn ved Knuthenborg i indeværende Sommer, i den Bugt, der ellers ligesom Svendborg Sund af den danske Marine betragtes som indre dansk Farvand. Har den højtærede Regering efterkommet denne Anmodning, eller har den afslaaet den? Eller hvorledes agter den at besvare den?

Jeg synes, at Forholdene udenrigspolitisk og militærpolitisk er saa dybt alvorlige for Danmark, at det er paa Tide, at den høje Regering, ligesom Tilfældet er i andre smaa Stater, faar en bevidst, planmæssig Udenrigspolitik og Militærpolitik; den har ingen af Delene i Øjeblikket. Den fører her, ligesom paa andre livsvigtige Omraader en hasarderet Lad-staa-til-Politik. Man kan med Sandhed sige, at paa Tærskelen til en ny stor Krig — og lad mig sige, at jeg tror, vi i den Grad er paa Tærskelen, at end ikke den højtærede Udenrigsminister vil vove at bestride Muligheden heraf — bør den Indsats, som skal gøres, gøres straks; om kort Tid kan det let være for sent. Jeg tror, at den bør gøres allerede i 1934, i indeværende Aar — i 1935 eller i 1936 kan det meget vel være for sent.

Men ligesom den høje Regering paa det militære Omraade er i Færd med at konsolidere Danmarks militære Afmagt i Stedet for at gaa den modsatte Vej, saaledes synes

det mig ogsaa, at den paa det handelspolitiske Omraade er i Færd med at slaa Landet dets naturlige Forsvarsvaaben af Hænde. I denne Henseende — jeg siger det ikke for at sige det ærede konservative Parti en unødvendig Behagelighed — er jeg virkelig fra A til Z enig med Partiet i de Betragtninger, det har fremsat baade under Behandlingen af den sidste dansk-tyske Aftale og i det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Tale her under denne Forhandling: Den Handelspolitik, den højtærede Regering fører, er ikke alene, som det ærede Medlem med Rette har peget paa, en Politik, som aldeles ikke lader sig opretholde — af de Grunde, det ærede Medlem har peget paa, —, men det synes mig ogsaa, at det er en Politik, som baade til den ene og til den anden Side fuldkommen spiller Danmark dets Vaaben af Hænde.

Hele det handelsøkonomiske Balanceforhold mellem Danmark og Flertallet af fremmede Stater, der hidtil var betragtet som en økonomisk Fordel for Danmark under Handelstraktatforhandlinger, er jo ved at blive lige det modsatte. Handelsbalancen over for fremmede Lande, som har en Eksport hertil flere Gange større end Danmarks Eksport til dem, forstaas jo nu paa en saadan Maade og kræves honoreret af de paagældende paa en saadan Maade, at dette Forhold skal opretholdes fra dansk Side, i Stedet for at det burde og kunde være et Middel til at forøge Danmarks Eksport til de paagældende Lande.

Alt dette foregaar i Ly af Valutaordningen og den utrolige dansk-engelske Traktat, om hvilken upartiske engelske Nationaløkonomer med Rette skrev, at den egnede sig ikke som Eksempel til Efterfølgelse, og at den var et daarligt Forbillede for en stor Stats økonomiske Behandling af en lille Stat. Ved denne Traktat har Danmark paa Forhaand givet alt til England og til Gengæld modtaget Udsigten til at kunne miste alt i England. Over for Tyskland er Forholdet samtidig det, at vore Afsætningsmuligheder dør saa langt fra at være blevet forbedret er blevet forværret ved den sidste handelsøkonomiske Aftale.

Hvis hele denne Handelspolitik, der føres paa Grundlag af den Valutaordning, som fra Venstres Side oprindeligt var ment som et Vaaben til Forbedring af Danmarks Eksport, har al Udsigt til, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sagde, at bryde sammen, saa synes jeg, at Regering og Rigsdag skulde gøre sig klart, og derefter træffe en endelig Afgørelse, enten om denne Valutaordning er et nødvendigt eller ønskeligt